

project paard

Red Madelief!

Nicolle Christiaanse

met tekeningen van
Marja Meijer

kluitman

Nur 283/LPo41601

© Uitgeverij Kluitman Alkmaar B.V.

© MMXVI Tekst: Nicolle Christiaanse

© MMXVI Illustraties: Marja Meijer

Opmaak binnenwerk: Marieke Brakkee

Alle rechten voorbehouden, inclusief het recht van reproductie
in geheel of in gedeelten, in welke vorm dan ook.

kluitman.nl

BIJ KONINKLIJKE BESCHIKKING
HOFLEVERANCIER

Dit verslag is voor jou, papa.

Omdat je mij niet kent, zal ik me eerst voorstellen: ik ben de dochter van jou en Jiska Smidt. Volgens mama hebben jullie samen een hele mooie avond en nacht beleefd en ben je daarna verdwenen. Ze dacht dat je Paul heette, maar ze weet het niet zeker. Negen maanden later werd ik geboren en mama noemde me Angelina. Met die naam ben ik niet blij!

Meestal noemen ze me Angel, wat iets beter klinkt. Ik ben geen engeltje en ik zie er ook niet zo uit. Niet dat ik lelijk ben, maar ook zeker niet knap. Mijn haren zijn lang, golvend en bruin en ik heb bruine ogen. Omdat ik aan het groeien ben, passen mijn armen en benen niet bij de rest. Vaak weet ik niet waar ik ze laten moet. Ik kan wel hard lopen, maar natuurlijk niet vliegen.

Ik woon samen met mama en mijn broertje Goof. Eigenlijk heet hij Govert. Zielig, hè? Mama heeft echt geen smaak als het om namen gaat!

Goof is acht jaar. Voor een broertje is hij niet slecht, al heb ik weinig aan hem. Zijn vader Vincent is zo vaak bij ons dat het lijkt of hij hier woont. Maar eigenlijk is dat dus niet zo.

Vince is oké. Hij is aardig, en een goede vader voor Goof. Als ik het nodig heb, speelt hij ook voor mijn vader. Verder laat hij me met rust.

Over school valt er weinig te vertellen. Ik zit in de eerste van het VWO en alles is simpel. Zonder al te veel moeite staat mijn rapport vol negens en tienens.

Ik ben dertien jaar oud. Een ongeluksgetal zeggen ze, maar ik ben van plan er een heel goed jaar van te maken.

Er zijn maar twee dingen die ik echt mis, nu ik dertien ben:

1. Een eigen vader
2. Een eigen paard

Je leest het goed: een eigen paard. Ik ben namelijk 100% paardengek; van paarden krijg ik nooit genoeg.

Daarom start ik: Project Paard.

Doel: zo veel mogelijk paarden zien, voelen, horen en ruiken.

Ik breng verslag uit aan jou, via dit ultrageheime document. Het staat verborgen op mijn laptop en is vergrendeld met een wachtwoord. Zo heb ik toch een soort eigen vader.

MAANDAG

Paardrijles-dag! De leukste dag van de week!

Mijn les is 's avonds van acht tot negen. Mama is van het zelfstandig opvoeden, dus ga ik altijd op de fiets.

Met de auto gebracht worden is er voor mij niet bij.

Gelukkig niet!

Mama vertrekt altijd op het laatste moment en hoopt dan dat er niks misgaat waardoor ze te laat zou kunnen

komen. Ik zou haar nooit zover krijgen dat ze al om half zeven op de manege is. In anderhalf uur kan ze zo veel doen, die tijd wil ze echt niet verspillen met wachten in de kantine.

Mee naar de stallen gaat ze zeker niet, want ze is al bang voor shetlander Harry. Harry is wel ondeugend, maar nooit gemeen. De kleintjes leren op hem rijden en ze zijn allemaal dol op hem.

Mama gelooft me wel, maar ze blijft bang. Het paardenvirus waarmee ik besmet ben, heb ik niet van haar, dus het moet van jou komen, papa.

Doe jij iets met paarden? Mennen of westernrijden misschien? In mijn mooiste dromen heb ik een vader met een eigen manege.

Ik heb een goede reden om vroeg te zijn: ik wil helpen bij de beginners. Die rijden van zeven tot half acht. Wie de pony's opzadelt, mag ook meelopen.

Je moet wel snel zijn, want er zijn maar vier pony's nodig.

Vandaag was ik ruim op tijd. Precies tegelijk met Eefje. Zucht...

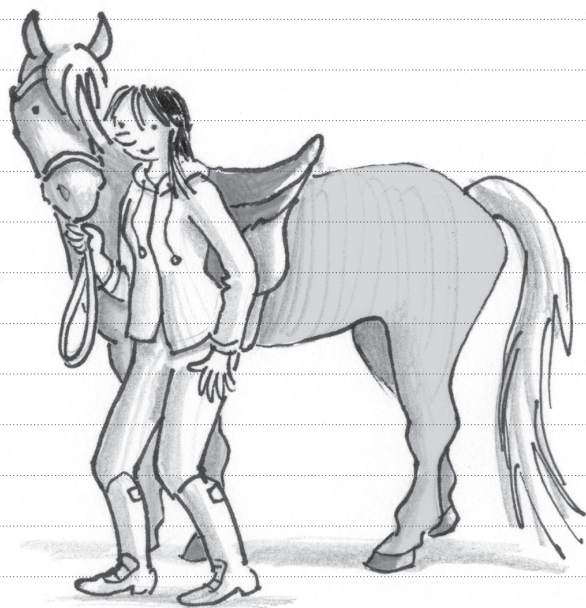
Wat er mis is met Eefje?

Laat ik het zo zeggen: zonder haar zou het op de manege

...nog veel leuker zijn. Eefje wil altijd hetzelfde als
...ik.

...Zo heeft ze dezelfde lievelingspony: Madelief, de beste,
...liefste en mooiste haflinger ooit. Vorige week reed
...Eefje op haar, dus nu was het mijn beurt. Vond ik...

...Met Cas ben je daar namelijk niet zeker van. Cas is de
...manege-eigenaar. Hij weet heel veel van paarden en kan
...ontzettend goed lesgeven. Wat hij niet kan, is onthouden
...wat hij heeft beloofd, of wie er aan de beurt is. Daar

...moet ik hem altijd mee helpen.

...Eefje zag Cas het eerst. Voor ik mijn mond kon
...opendoen, vroeg ze al of ze mocht meehelpen met de
...beginners.

...Zo snel mogelijk zei ik: 'Mag ik ook, en mag ik
...Madelief opzadelen?'

...Cas antwoordde: 'Die loopt niet mee vandaag.'

...‘0,’ reageerde ik verbaasd.

...Madelief heeft heel veel geduld met beginners, zeker
...als ze klein zijn. Vaak schuift zo'n ruitertje opzij,
...en dan gaat ze er zelf weer onder lopen zodat
...het kind niet valt.

...Bij de gevorderden gedraagt mijn super-haf zich anders.

...Dwingen kun je haar niet, je moet het vragen. Mag ze je
...graag, dan werkt ze voor je. Anders lig je er zo af.

...Voor mij doet ze alles. Voor Eefje ook, helaas.

...Eefje wist even niet wat ze moest zeggen, dus ik was
...haar voor: 'Mag ik Harry dan?'

...‘Prima,’ knikte Cas.

...Eefje keek mij kwaad aan. Pech, zij had vorige week
...Madelief, nu mocht ik kiezen.

...Tegen Cas glimlachte ze liefjes en ze vroeg: 'Wie mag
...ik?'

...‘Alyssa,’ antwoordde Cas.

Heel vreemd, want Alyssa is een paard en nogal groot voor een beginner.

Eefje vroeg het nog een keer, maar kreeg hetzelfde antwoord. Ze haalde haar schouders op en ging de grote vos borstelen.

Ik bracht eerst een wortel naar Madelief. In haar oor fluisterde ik: 'Je moet nog even wachten, maar ik zorg ervoor dat ik straks op jou mag. Beloofd.'

Er liep wat oranje speeksel uit haar mondhoek, maar verder reageerde ze niet. Als ze kon praten, had ik geweten dat het allemaal heel anders zou gaan.

'Tot straks,' zei ik hardop en ik liep naar Harry.

Harry kreeg eerst een dikke knuffel. Daarna borstelde ik zijn zwarte vacht tot die glansde en ik krabde zijn hoeven uit. Opzadelen was een makkie, want bij hem kan ik er overal goed bij.

Eefje had het een stuk moeilijker met Alyssa. Ze moest op haar tenen staan om het hoofdstel aan te doen, en aansingelen kon ze niet zelf.

Ik vond het grappig... tot ik zag welke beginner zij kreeg!

Net als vorige week ging Liz op Harry. Liz is een

schattig meisje met vlechtjes. Ze is zes jaar en een beetje bang. Het is leuk om haar te helpen. Maar Eefje had nog meer geluk. Haar beginner reed voor het eerst mee. Hij heette Levi en was megaknap. Hij was slank en had te lange benen voor een pony. Zijn haar was blond en als hij lachte, kreeg hij kuiltjes in zijn wangen. Zijn ogen waren groen met bruine spikkels en toen hij naar me keek, smolt ik bijna.

Natuurlijk kreeg Eefje hem. Vorige week mocht ze Madelief en nu dit weer. Het was gewoon niet eerlijk.

Maar ik moet niet zeuren. Ik liep mee, en langs de kant stonden genoeg meiden die jaloers waren op mij.

Annelotte gaf les. Ze is Cas' zus, instructrice en ze kan mega goed rijden. Bijna elk weekend doet ze mee aan een springwedstrijd en vaak komt ze terug met de oranje rozet.

Oranje betekent dat je eerste bent. Dat weet je toch wel, hè papa?

Meestal doet Annelotte de beginnersles en komt Cas bij ons. Ze zijn allebei leuk. Van Cas leer je veel en bij Annelotte doen we vaak spelletjes of gaan we springen.

Wij wel, de beginners niet natuurlijk.

In de beginnersles lopen er verdeeld over de bak vier pony's. Vandaag dus drie en een paard. Omdat Alyssa veel grotere passen neemt dan Harry, moest ik af en toe afwenden of een volte lopen. Ik mocht zelf bepalen wanneer dat nodig was, dus hield ik de anderen goed in de gaten. Ook Eefje en Levi.

Levi lachte de hele tijd naar Eefje en één keer zag ik hem zelfs knipogen. Ze kletsten constant. Eefje moest alles wat Annelotte zei nog een keer herhalen en hem helpen. Het leek er niet op dat ze het erg vond.

Liz deed veel beter haar best. Ze had het ritme van staan-en-zitten in draf al bijna te pakken. Bij Harry

met zijn korte beentjes moet je heel snel lichtrijden en dat deed ze best goed. Nog een paar lessen en dan kan ze een groep opschuiven. Dat is ook een beginnersles, maar dan loopt er niemand meer mee. Voor ze daarin mag, moet ze netjes zitten en kunnen lichtrijden, en kunnen sturen en remmen.

Harry is de kleinste en loopt het langzaamst. Ik kan hem makkelijk bijhouden. Alyssa loopt veel sneller, dus na een half uur meerrennen was Eefje buiten adem. Van kletsen kwam niet veel meer.

Na de les hielp Liz Harry af te zadelen. Verderop in de gang hoorde ik Eefje en Levi samen giechelen.

Omdat Liz echt niet alleen bij Harry kan blijven, kon ik niet gaan kijken wat ze aan het doen waren.

Waarschijnlijk alleen maar Alyssa aan het verzorgen.

Hoop ik...

Het zou echt te erg zijn als Eefje Levi inpikt.

Normaal ben ik niet zo van de jongens; paarden zijn veel leuker. Maar met Levi kan het best romantisch worden. Als hij wat beter heeft leren rijden, kunnen we samen over de hei galopperen. Dan stoppen we bij het ven en stappen we af. Levi kust me, terwijl de paarden zachtjes briesen...

Mij! Niet Eefje!